

SENTÈNCIA 2003-48 DE 17 DE NOVEMBRE DE 2003

DUANA. Infracció per falsa declaració en la importació de mercaderies. La regularització no va ser espontània. Sinó que es va fer com a conseqüència de l'acta de submissió. INFRACCIONS ADMINISTRATIVES. Procediment sancionador. És suficient la notificació feta a l'agent de duanes, com a representant de l'importador.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 20 de gener de 2003 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per l'entitat "T. S.L." contra el M.I. Govern, i va confirmar les resolucions administratives de 15 de maig i 31 de juliol de 2002, mitjançant les quals es va imposar a l'agent una sanció de 2.231'90 euros, com a responsable d'una infracció de l'article 6.3.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera, de 4 de març de 1999.

2n.- La representació de la part agent va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència en data 12 de febrer de 2003, que va ser formalitzat davant d'aquesta Sala el 13 de març següent. La impugnació es fonamenta substancialment en què es va regularitzar l'error en la declaració inicialment formulada davant la Duana abans de l'inici del procediment sancionador, la qual cosa comportaria, en opinió de la recurrent, la inexistència de responsabilitat de cap classe. En segon lloc, es reproduïen en el recurs els arguments que ja s'havien fet valer en la demanda inicial, referents a la indeguda tipificació de la infracció, a l'existència d'irregularitats en la tramitació del procediment, i al fet de què la Duana havia procedit d'ofici a l'anul·lació de la primera declaració i a substituir-la per una altra.

3r.- La representació del Govern va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 3 d'abril de 2003, en què sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió litigiosa que es planteja en aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la resolució sancionadora que va considerar la societat agent com a responsable d'una infracció de l'article 6.3.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera, de 4 de març de 1999, per falsa declaració en la importació de mercaderies.

La recurrent argumenta, com a principal motiu d'impugnació, que va procedir a regularitzar voluntàriament l'errada que existia en la declaració inicial, i això abans de l'inici de l'expedient sancionador, la qual cosa comportaria l'exclusió de qualsevol tipus de responsabilitat.

L'examen de l'expedient administratiu i dels documents incorporats a les actuacions permet apreciar, però, que l'esmentada regularització no va ser feta de forma espontània, sinó com a conseqüència de l'acta de submissió aixecada pel Servei de Duana, de manera que ha quedat ben establerta la responsabilitat de l'agent en la comissió de la infracció, a títol de negligència.

Tercer.- La resolució administrativa impugnada tipifica correctament els fets com una infracció de l'article 6.3.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera, ja que es va declarar la mercaderia a un tipus improcedent, el que comporta "una menció inexacta ... en relació amb la mercaderia importada o exportada i la declaració presentada a la Duana andorrana". D'altra banda, aquesta inexactitud hagués produït una defraudació dels drets exigibles, cas de no haver tingut lloc la intervenció del Servei de Duana, per la qual cosa concorren en aquest cas tots els elements constitutius de la infracció que s'imputa a l'agent.

Quart.- D'altra banda, han de confirmar-se les conclusions a què arriba la sentència apel·lada, en relació amb les irregularitats de procediment que denuncia la representació de l'agent. En efecte, el procediment sancionador ha respectat els tràmits essencials i el dret de defensa de la interessada, sense que es pugui apreciar cap defecte formal que hagi determinat la indefensió de la recurrent, de manera que no procedeix declarar la invalidesa dels actes impugnats per aquest motiu, segons el que disposa l'article 49.1 del Codi de l'Administració.

En particular, no determina l'anul·lació de les resolucions impugnades el fet de no haver-se notificat directament a l'importador el conjunt de les actuacions administratives, atès que resulta suficient la intervenció de l'agent, en la seva qualitat de representant de l'importador. Tampoc comporta cap tipus d'irregularitat invalidant el fet d'haver-se realitzat per part del Servei de Duana una nova declaració, substituint l'anterior, amb finalitats comptables i estadístiques, la qual cosa no té altra finalitat que la de regularitzar l'errada existent en la declaració inicial.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula l'entitat "T. S.L." i confirmar la sentència impugnada, sense que sigui procedent un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació de l'entitat "T. S.L." contra la sentència de 20 de gener de 2003 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.